

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2245/2020
09.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Нешић, адвокат из ..., против туженог ДП „Залив“ Превозно трговинско предузеће са ограниченом одговорношћу Црвенка – Огранак радна јединица ..., кога заступа Мирјана Секулић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3889/19 од 03.06.2019. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3889/19 од 03.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П1 12/16 од 16.05.2016. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 03.07.2012. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду са даном 05.06.2012. године и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3889/19 од 03.06.2019. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев у целости и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог као ... теретног возила и задужен ..., стварима у ... и мобилним телефоном.

Непосредно претпостављени му је био референт за дистрибуцију и организацију рада. Возило је имало ГПС уређај па је тужени у сваком моменту могао знати где се налази. Пре поласка на пут, по одобрењу диспечара, возачи сипају пун резервоар горива а по повратку са пута возило остављају паркирано у кругу туженог зависно од времена повратка и јављају се уколико стигну са пута до 15 часова, до када је радно време код туженог, а у случају да се враћају касније само паркирају возило и одлазе кући. Дана 28.05.2012. године, тужилац је кренуо из ... за ... и након тога ишао до ... и назад преко ... за У ... је стигао око 15,30 часова и због истека радног времена продајних објеката где је носио робу, преспавао је на паркингу. Наведено понашање је у складу са правилима службе јер је возачима забрањено да се због уштеде горива врате из ... у, а поново ујутру иду у Истог дана комерцијалиста у представништву туженог је примио дојаву да се на паркингу фабрике „...“ у ... из камиона туженог извлачи гориво. Након тога, комерцијалиста туженог је назвао запосленог у техничкој служби који је преко сателита пронашао возило туженог и констатовао да то возило вози овде тужилац. Следећег дана, пошто је тужилац обавио посао у .. вратио се у Тада је по усменом налогу претпостављеног, заједно са мајстором за одржавање возила отишао на пумпу да сипа гориво у камион. Том приликом су израчунали потрошњу горива и закључили да недостаје 12 до 15 литара горива, о чему су обавестили фирму, а податке о гориву и фискални рачун предали техничкој служби која рачуна потрошњу горива на основу пређене километраже и података о сипаној количини горива примењујући норматив за потрошњу. Пошто је утврђен мањак горива, констатовано је и да возило којим је био задужен тужилац има расхладну комору која потрошњу горива не остварује од мотора већ вуче потрошњу из резервоара горива па се при сваком укључењу уређаја за расхлађивање тзв. термо кинга мора упалити камион, што је значило дуплу потрошњу. Утврђено је колико овај уређај троши, односно колико је потрошено горива за време трајања на паркингу у Два дана после овог догађаја шеф тужиоца је тужиоцу који је дошао у представништво туженог захтевао предају кључева од камиона, саобраћајну дозволу, картицу за гориво и телефон и том приликом је тужиоцу усмено отказан уговор о раду, тако што му је тужени рекао да више не долази на посао, што је тужилац и учинио. Затим је тужиоцу достављено упозорење о постојању разлога за отказ 06.06.2012. године а на терет тужиоцу је стављено истакање горива. Затим је ново упозорење о постојању разлога за отказ тужиоцу достављено 21.06.2012. године због неоправданог доласка на посао у дане наведене у упозорењу у мају и јуну 2012. године. На оба упозорења тужилац се изјаснио, оспоравајући њихове наводе. Решење о отказу донето је 03.07.2012. године због теже повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине јер је тужилац незаконито располагао повереним средствима и неоправдано изостао са посла 28 дана и утврђено да запосленом престаје радни однос 05.06.2012. године. Наведено решење тужиоцу је достављено 04.07.2012. године. Тужени није формирао комисију за утврђивање мањка горива, нити је вођен дисциплински или кривични поступак против тужиоца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев неоснован закључујући да је тужилац учинио повреде које су му стављене на терет, а које представљају отказни разлог.

По оцени другостепеног суда, тужени, на коме је терет доказивања није доказао да је тужилац одговоран за повреде које су му стављене на терет, због чега је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Према члану 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то, између осталог, ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Тужиоцу је стављено на терет незаконито располагање средствима са рада и неоправдан изостанак са посла 28 дана. Околност недостатка горива у камиону у поступку није била спорна нити ју је тужилац спорио јер је недостатак горива утврђен мерењем. Међутим, тужени на коме је терет доказивања није доказао да је тужилац одговоран за настали мањак горива. Тужени је, супротно ревизијским наводима само утврдио постојање мањка горива при чему није доказао да је за рад хладњаче на предметном возилу било потребно мање горива од оног колико је у конкретном случају недостајало. Утврђење наведених чињеница је изостало, зато што тужени није спровео поступак којим би утврдио количину горива која је утрошена, количину горива која недостаје, као и одговорност тужиоца за насталу штету што је према одредбама 33-35. Правилника о раду туженог који је детаљно цитиран у нижестепеним пресудама тужени био у обавези да учини. Због тога, и по оцени ревизијског суда, постојање овог отказног разлога тужени није доказао. Када је у питању повреда другог отказног разлога – неоправдани изостанак са посла, по правилном закључку другостепеног суда, у конкретном случају ни овај отказни разлог није испуњен јер је тужиоцу речено 29.05.2012. године да не долази на посао, због чега му на терет није могло бити стављено неоправдано изостајање са посла као отказни разлог јер тужилац због недоласка на посао по налогу претпостављеног није имао свест да на тај начин чини повреду радне дисциплине.

Како у конкретном случају тужени на коме је терет доказивања у смислу члана 9. Конвенције МОР-а 158 о престанку радног односа на иницијативу послодавца, није доказао да је тужилац учинио повреду радне обавезе и радне дисциплине које су му стављене на терет, то је другостепени суд правилно поништио побијано решење као незаконито.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић